

În zori...

Nelu Preda

În zori de dimineață, un înger a venit,
În somnul ca de ață și astfel mi-a grăit:
- Tu fiu de muritoare aicea pe Pământ,
Ai tainică lucrare și n-o să ai mormânt,

Lucrarea ți-o inspiră, chiar Duhul Bun și Sfânt,
Ai pace și aspiră, la tot ce-i pe pământ
Mai luminos, mai dulce și-n inimi clăditor -
Așa grăit-a Duhul de pace dătător.

- Iubirea ta cea mare, e binecuvântată,
Iară a ta iubită, de îngeri e cântată,
E unică în ceruri și-aicea pe pământ,
E îngerul de doruri și are jurământ

În cugetul ei tainic, să fie doar a ta,
Iubită, soră, mamă și ce-o mai exista -
Tu dă-i girul credinței și te încrede-n ea,
Căci semnul biruinței este în steaua sa.

- Dacă-i așa, tu Înger, de ce-am inima grea,
Pentru a mea iubire, dar pentru Țara mea -
De ce o văd pe dânsa o simplă muritoare,
Iar Țării mele, plânsa, i-s zilele amare?

- Eiii, fiu de om, măsura o știe Cel Prea-nalt,
Tu ești precum un pom cu ramul prea înalt
Și frunze mult prea multe și gemete din trunchi,
Nu-i cine să te-asculte și suferi din rărunchi.

- Iubita ta-i gingașă cu suflet de fecioară
Și ți-am mai spus-o-n vis, nu e întâia oară,
Fii vrednic pentru ea și fii încrezător,
Căci viața, vei vedea, va fi lucru cu spor.

Cât despre Țara-ți mândră până deunăzi,
Tot Dumnezeu, în tundră îi va călăuzi,
În fiare și ghiulele, pe mării criminali,
Să-i scape de belele pe oamenii normali

Un Fiu de Om al gliei, român, se va ivi,
Pe tronul cu făclie, iar el va potrivi
Tot ce-au stricat barbarii, în bunul țării mers,

Și n-or mai fi fruntarii și oaste fără sens.

Minunea stă să nască, tu fii încrezător,
Nu ține-n suflet iască, tu și al tău popor,
Rugați-vă la Fiul și Dumnezeu cel Sfânt,
Să scape de Pustiul și Țară și pământ,

Iar România-n Lume va deveni buric,
Cu toți veți fi un nume, cel vârstnic și cel mic,
Un nume de mândrie, acela de român,
Iar toți vor da solie că prieteni vă rămân.

- Să fie viitorul, tu, Înger de lumină,
Cum spui, că el poporul va ieși la lumină?
Nici nu-ndrăznesc la asta, măcar să mă gândesc,
Prea mare e năpasta, pe care o trăiesc

Toți românașii, astăzi, în Lume sau acasă,
Sunt slugi pe la nomazi, nenorocirea-i groasă,
Dar de va fi să fie cum spui și prevestești,
Oare-mi vei zice mie, de rău să mă ferești?

- Stai blând cu chibzuință, destinul tău e scris,
Va fi o biruință, va fi un Paradis
Și toată România, va deveni ca-n Rai,
Și toți vor ține glia, n-or vinde-o pe "parai".

Iar pruncii care-n Lume își vând inteligența
Și-au căpătat renume, simți-vor apetența
De-a reveni acasă, la glie, rădăcini,
La casă și la masă și la ai lor vecini;

Vor pune România pe-un nou și bun făgaș,
Vor șterge diferența că-i sat sau că-i oraș,
Va fi o bucurie, cum n-ați mai cunoscut!...
- Dea Domnu-așa să fie, căci mult am mai zăcut,

De-atâta supărare, văzând că Țara mea,
Ce-i unică sub soare este în vreme grea.
Îți mulțumesc din suflet, drag Înger vestitor,
Simt sufletul și-n cuget curajul creator,

Am să mă rog în taină pentru iubita mea,
Și pentru Țara faină și cei ce sunt în ea,
Te-aștept cu nerăbdare să-mi fii alinător,
Iubirii, Țării mele să-i fii ocrotitor!